

Publicerad 2011-04-04 10:13 av Lars Svedin

De är så synd om mig!

Om en halvtimme måste jag åka iväg ensam åt nordväst mot Dalafjällen nära Norska gränsen. Där måste jag ensam utan min kära fru sitta och elda i öppenspisen och längta efter det jag frivilligt lämnat för en hel vecka. Visst kan jag försöka trösta mig med att dra upp en öring eller två eller gå ut och klappa om min kära skoter. Kanske jag till och med tar en skidtur över tjärnen och in i den stilsamma skogen. Troligen träffar jag på en eller annan älg och skrämmer upp en orrflock som betar av björkknopparna. Vad jag än gör kommer det att bli jobbigt när kvällen kommer och jag inte kan göra det jag mest av allt vill. När mörkret faller börjar mina djupaste instinkter och känslor ta över mitt förstånd. Jag vill, jag vill men stugan har ingen internetuppkoppling. Jag kan inte gå in på Poeter. se! Det går inte för mig att träda in i den förtrollande världen som jag annars lever i varje dag. Jag får inte träffa ER!

Visst är det synd om mig?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Svedin med Poeter.se id #34599 innehar upphovsrätten